

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 388

гр. Пловдив, 28.03.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Атанаска Ан. Анастасова

като разгледа докладваното от Атанаска Ан. Анастасова Частно наказателно
дело № 20225330200417 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.243 от НПК.

Образувано е във връзка с постъпила жалба от Д. Н. Р. против
Постановление за прекратяване на наказателно производство от 06.01.2022г.
на РП – Пловдив, с което е прекратено наказателното производство по
досъдебно производство № 389/2018г. по описа на ОСО при ОП – Пловдив за
престъпление по чл.323 ал.1 от НК. По изложени в жалбата съображения се
твърди, че обжалваното постановление е неправилно и необосновано, поради
което се иска да бъде отменено и делото върнато на прокурора със
задължителни указания относно прилагането на закона.

Съдът, след като се запозна с приложените по делото материали, намира
за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок и при
наличие на правен интерес, доколкото изхожда от лице, което се явява
пострадало от престъплението. В тази връзка следва да се посочи, че
обществените отношения, обект на защита от състава на чл.323 от НК, не
изключват възможността при тези престъпления да възникне фигурата на
пострадал, със следващите от това процесуални права по чл.74 и сл. от НПК.
Самоуправното посегателство е първично насочено срещу установения
държавен ред за решаване на правни спорове, но като вторична /непряка/
последница винаги може да засегне отделни лични или собственически права.
В тези хипотези, лицето, чийто права са накърнени, се явява пострадал от
деянието. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Досъдебно производство № 389/2018г. по описа на ОСО при ОП –
Пловдив е образувано с Постановление за образуване на досъдебно
производство от 20.09.2018г. за това, че на 29.11.2017г. в гр. Хисар, обл.
Пловдив самоволно не по установения от закона ред е било осъществено едно
оспорвано от друго свое предполагаемо право в немаловажен случай -

престъпление по чл.323 ал.1 от НК.

За да прекрати наказателното производство, прокурорът е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 16.07.2007г. бил съставен Констативен акт за непълноти и грешки в одобрен кадастрален план /КП/ в присъствието на заинтересованите лица, касаещи поземлени имоти 898, 892 и 893. По отношение на поземлен имот /ПИ/ 892 по КП на гр. Хисаря от 2000г. по Протокол за делба от 10.08.1952г., нот. акт № 128/84г. и нот. акт № 28/2000г., са присъствали Г., Г.Б., Н.Д.Р., Е. Р.а и Ю.Б.. Именно в тяхно присъствие са били пренесени данните от геодезическото заснемане в скица.

За новозаснетия имот със Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. е била допълнена Заповед № РД-06-484/30.10.2007г., с която е била одобрена поправка и допълване на действащия КП на гр. Хисаря, като е бил определен нов кадастрален № 5112 на имота и в имотния регистър като собственик е била вписана Община Хисаря. На 09.06.2010г. е бил съставен Акт № 193 за частна общинска собственост, като в описание на имот е било вписано, че ПИ № 5112 се състои от 616 кв. м., от които 128 кв. м. попадат под улица и 63 кв. м. попадат в УПИ III-892 и застроената в него стопанска постройка от 59.2 кв. м.

На 15.10.2012г. е бил сключен Договор за продажба на недвижим имот - частна общинска собственост между Община Хисаря и „Б.к.“ ООД, като дружеството купувач закупило неурегулиран ПИ № 5112 по КП на гр. Хисаря — Археологически резерват, одобрен със Заповед № РД-02-14-2299/2000г., Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. и регулационния план /РП/ на гр. Хисаря, одобрен със Заповед № РД-02-14-171/2007г., с площ от 616 кв. м. със застроената в него едноетажна стопанска постройка с площ от 59.2 кв. м. при граници ПИ № 882, ПИ № 892, ПИ № 893 и ПИ № 897.

На 10.08.2017г. Общинска администрация - Хисаря изпратила уведомление до съседни на имота, включително св. Д.Р., с което са били уведомени, че „Б.к.“ ООД, като собственик на ПИ № 5112 по плана на Археологическия резерват - Хисаря, ще предприемат действия за основно разчистване на имота си по смисъла на чл.197, чл.195 ал.1 от ЗУТ. Това уведомление било получено лично от св. Д.Р. на 14.08.2017г., видно от приложено по делото известие за доставяне.

На 06.11.2017г. св. Г.Б. входирила чрез Кмета на Община Хисаря до Административен съд - Пловдив жалба против Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря с искане да се обяви за нищожна, евентуално да се отмени като незаконосъобразна.

На 14.11.2017г. пред Административен съд - Пловдив е било образувано АХД № 3210/2017г. с жалбоподател Г.Б. срещу Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря, като жалбата е била оставена без движение до внасяне на държавна такса. В последствие държавна такса е

била внесена.

В закрито заседание на 14.12.2017г. Административен съд - Пловдив е задължил ответника по делото да предостави списък със заинтересованите страни и адреси за призоваване в тридневен срок. Такъв списък е бил представен от Кмета на Община Хисаря на 09.01.2018г. и на същата дата е била изпратена призовка до „Б.к.“ ООД, като заинтересована страна, да се яви на 26.02.2018г. в Административен съд - Пловдив за участие в открито съдебно заседание по АХД № 3210/2017г. със страни Г.Б. срещу Кмета на Община Хисаря.

В последствие с Решение № 1438/27.06.2019г. Административен съд - Пловдив е оставена без разглеждане жалбата на Г.Б. срещу Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря в частта, с която се иска същата да бъде отменена като незаконосъобразна и е прекратено производството в тази част. Административен съд - Пловдив е отхвърлил жалбата на Г.Б. в частта, с която се иска Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря да бъде обявена за нищожна. Това решение е било обжалвано и с Решение № 7339/12.06.2020г. на ВАС е обезсилено Решение № 1438/27.06.2019г. на Административен съд - Пловдив в частта, с която е отхвърлена жалбата на Г.Б. за обявяване нищожността на Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря и е прекратено производството по делото в тази част, тъй като ВАС е приел, че Бройер не притежава качеството на заинтересовано лице, за да оспори заповедта. В останалата част Решение № 1438/27.06.2019г. на Административен съд - Пловдив е оставено в сила.

Междувременно на 27.11.2017г. „Б.к.“ ЕООД сключило договор с „Н.“ ЕООД за почистване, ограждане и вертикална планировка на ПИ № 5112 по КП на гр. Хисаря. Св. Бойко Гавраилов - управител на „Б.к.“ ЕООД запознал св. Н.П. - управител на „Н.“ ЕООД с цялата съпътстваща документация, включително с уведомителното писмо на Община Хисаря до съседите на имота за намерението на възложителя да почисти своя собствен ПИ.

На 29.11.2017г. около 10.00-11.00ч. служители на „Н.“ ЕООД започнали почистване на поземления имот. Започнали с премахване на оградна мрежа и циментови колове, както и асмаляк, разположен върху конструкция от метални тръби, тъй като този асмаляк навлизал на повече от 1,5 м. навътре в имота откъм южната му страна. След като ги почистили, пристъпили към събарянето на паянтова постройка, наподобяваща кокошарник, от източната страна на имота, който кокошарник бил дървен и към него имало метална конструкция, най-вероятно също използвана преди време за асмаляк. Тогава се появили на обекта св. Д.Р. и сестра му Г. Р.а. Св. Д.Р. влязъл с лекия си автомобил в имота, паркирал го срещу багера, застанал между багера и камиона с колата си, с което възпрепятствал работата на багера. След това св. Д.Р. слязъл от автомобила, започнал да ръкомаха и да крещи: „А ве ти какъв го играеш ва, сега ще видиш какво ще стане“. След това започнал да звъни по

телефона си, като казал, че се обажда на тел.112. Малко по-късно на място пристигнали полицаи от РУ на МВР Хисаря, както и представители на Община Хисаря - инж. К. - Началник отдел строителство и кадастър и гл. инж. А.Щ.. Те потвърдили истинността на всички документи, предоставени от страна на възложителя „Б.к.“ ЕООД. Въпреки намесата на полиция и представители на общината, св. Д.Р. и сестра му продължили през целия ден да възпрепятстват събарянето на кокошарника, като стоели пред него и паркирали автомобилите си в имота. Въпреки че били предупредени от полицаите да не извършват самоуправни действия, те не спирали да възпрепятстват работата по почистването на обекта.

На следващия ден около 08.30-09.00ч. служителите на „Н.“ ЕООД отишли отново на обекта, като там присъствали и охранители от „Т.С.“, с която фирма възложителят бил сключил договор, за да могат от „Н.“ ЕООД да свършат безпрепятствено работата си. Веднага след като чул машините, св. Д.Р. пристигнал на обекта, влязъл в кокошарника, крещейки : „Утрепете ме, няма да излезна!“. Малко по-късно на място пристигнала отново полиция. Работата отново била възпрепятствана за около 3-4 часа, тъй като св. Д.Р. през цялото време бил вътре в кокошарника и отказвал да излезе. Естеството на работата предполагало кокошарникът да бъде съборен механизировано - с багер и използване на металорежещи инструменти, както и на моторен трион. След 4-часов престой св. Н.П. взел решение да започнат събарянето с ръчни инструменти - чукове, с цел опазване живота и здравето на св. Д.Р.. Същия ден в крайна сметка кокошкарникът бил бутнат.

В последствие св. Д.Р. си поискал материалите от съборения кокошарник и с багера металните тръби и всичко, което си поискал му го закарали в задната част на неговия имот.

На 30.11.2017г. св. Д.Р. и св. И.К. входирали по случая жалба до РП - Пловдив, по която започнало настоящото наказателно производство.

Във връзка с този инцидент, с Решение № 620/11.04.2018г. по АНД № 2256/2018г. по описа на РС - Пловдив, потвърдено с Решение № 117/13.04.2018г. по ВАНД № 721/2018г. по описа на ОС - Пловдив, в сила от 13.04.2018г., св. Д.Р. бил санкциониран с глоба в размер на 100 лева за проява на дребно хулиганство по смисъла на чл.1 ал.2 от УБДХ.

Въз основа на описаната фактическа обстановка, прокурорът е приел, че от обективна и субективна страна не се установява служители на „Н.“ ЕООД и „Б.к.“ ЕООД, включително управляващите и представляващи дружествата лица, да са осъществили състава на престъпление по чл.323 ал.1 от НК. Относно служителите на „Н.“ ЕООД, включително управляващия и представляващ дружеството, е прието, че не се установява от субективна страна извършването на самоуправни действия във връзка с физическото разчистване на имота, доколкото предварително св. Н.П. е бил снабден с всички необходими документи относно имота от управителя на „Б.к.“ ЕООД. Прието е, че не е бил налице спор между св. Д.Р. и „Б.к.“ ЕООД, доколкото

допълнително условие, наложено в практиката, е спорното право да е имуществено, като предприетите действия от страна на св. Г.Б. по обжалване на Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря не може да се ценят като възникнал преюдициален спор за имуществено право с дружеството. Още повече, че „Б.к.“ ЕООД е било уведомено за образуваното административно дело едва на 09.01.2018г. Като допълнителен аргумент относно липсата на правен спор прокурорът е посочил обстоятелството, че в крайна сметка административното дело е било прекратено, а жалбата на Г.Б. оставена без разглеждане, тъй като тя не притежава качеството на заинтересовано лице да оспори посочената заповед. Предвид изложеното е прието, че в конкретния случай става въпрос за гражданскоправни отношения, които са извън компетентността на РП - Пловдив и следва да бъдат уредени съобразно предвидения в гражданското законодателство ред пред компетентния съд по реда на ГПК, поради което и на основание чл.243 ал.1 т.1 вр. чл.24 ал.1 т.1 от НК прокурорът е прекратил наказателното производство.

Самоуправството е престъпление против установения от закона ред относно уреждане на взаимоотношения между гражданите или между тях и други правни субекти, пряко засягащо дейността по решаване на възникнали помежду им спорове със съответните правни последици за спорещите страни.

За съставомерността на престъплението по чл.323 ал.1 от НК е необходимо деецът да промени противоправно установеното до момента фактическо положение във връзка с оспорваното от друго лице свое или чуждо действително или предполагаемо право със съзнанието за наличен спор за въпросното право и осъществи реализация на претенцията си не по установения ред.

Действително, както е отбелязано и в обжалваното постановление, допълнително условие, наложено в практиката, е спорното право да е имуществено, т.е. да има материални измерения. В тази връзка следва да се посочи, че претендираното от св. Р. право върху постройките, попадащи според него в спорна част от новообразуван ПИ № 5112 със Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря за изменение на КП на гр. Хисаря, е с имуществен характер, но в конкретния случай действията по събарянето им не могат да се квалифицират като самоуправство.

Действително към процесната дата е било образувано адм. д. № 3210/2017г. по описа на Административен съд – Пловдив, XVIII с. по жалба на св. Бройер срещу Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря, с която е допълнена предходна негова Заповед № РД-06-484/30.10.2007г., като е одобрена поправка и допълване на действащия КП на гр. Хисаря от 2000г. досежно образуване на нов ПИ с № 5112, заличаване на ПИ № 5133 и промяна в границите на ПИ № 893. Както е посочено и в Решение № 7339/12.06.2010г. по адм. д. № 11519/2019г. по описа на ВАС, Второ отделение, Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община

Хисаря не променя границата между имота на жалбоподателката, а именно ПИ № 892, и образувания нов имот - ПИ № 5112, тъй като няма разлика в местоположението ѝ такова, каквото е одобрено със Заповед № РД-06-484/30.10.2007г. на Кмета на Община Хисаря. Ето защо и независимо, че първата разпоредителна част от оспорената заповед отново очертава границата между двата имота, тази граница е била вече определена по силата на предходна заповед, поради което и с процесната заповед ПИ № 892 не се засяга по никакъв начин от последиците, които тя би породила при влизането ѝ в сила, така, че посредством отмяната на тази заповед да се предотврати настъпването на тези последици. Такова засягане в конкретния случай липсва, тъй като отмяната или обявяването за нищожна на Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря не би довело до възстановяване на спорната граница такава, каквато е била преди изменението на кадастъра от 2007г. Предвид горното е прието, че жалбоподателката не притежава качеството на заинтересовано лице по смисъла на §1 т.13 от ДР на ЗКИР да оспори процесната заповед, поради което и е обезсилено Решение № 1438/27.06.2019г. по адм. д. № 3210/2017г. по описа на Административен съд – Пловдив, XVIII с. в частта, с която е отхвърлена жалбата на Г.Б. за обявяване нищожността на Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря и производството по делото е прекратено в тази част, а в останалата част решението е оставено в сила.

От изложеното следва, че не е бил налице съдебен спор относно осъщественото от „Б.к.“ ЕООД право, доколкото заповедта, срещу която е било образувано адм. д. № 3210/2017г. по описа на Административен съд – Пловдив, XVIII с., не е засягала границата между имота на св. Д.Р., а именно ПИ № 892, и ПИ № 5112. За да е налице самоуправство следва деецът да е осъществил противоправно свое или чуждо действително или предполагаемо право в условията на съществуващ правен спор във връзка със съответното право.

Ето защо и не е необходимо да се изследва обстоятелството дали свидетелите Атанас Куковски, Бойко Гавраилов и Н.П. към процесната дата за знаели за образуваното адм. д. № 3210/2017г. по описа на Административен съд – Пловдив, XVIII с., поради което и правилно направеното в тази връзка искане за допълнителен разпит е било оставено без уважение от прокурора.

Иначе жалбоподателят е прав, че по принцип за съставомерността на деянието е без значение дали и как правният спор ще приключи, доколкото от значение е съществуването на такъв към момента на извършването му.

От друга страна, действително извършените фактически действия по разчистването на закупения от „Б.к.“ ЕООД ПИ № 5112 е било предпоставено от възникналия спор между, от една страна, свидетелите Д.Р. и Г. Р.а, а от друга, служителите, управляващите и представляващи „Б.к.“ ЕООД и „Н.“ ЕООД. Свидетелите Р. и Р.а са се противопоставили на събарянето на

постройките, намиращи се от източната страна на ПИ № 5112. Следва да се посочи, че субект на самоуправството може да е не само конкретното лице, страна по спора, но и негов представител, като видът на представителството е без значение. Освен това наказателноправната защита не поставя условие спорът задължително да е бил отнесен за решаване пред съд или друг орган, като няма ограничения във формата на оспорване, което може да стане както с думи, така и с действия, стига да са разбираеми. Това, което прави деянието общественноопасно обаче е преждевременното упражняване на правото, преди решаване на спора по законния ред, т.е. осъществяването му не по установения от закона ред. За наличието на наказателна отговорност е необходимо деецът да внесе промяна от обективна и субективна страна на съществуващото фактическо положение чрез една противоправна промяна на същото, самоволно. Съставът на престъплението по чл.323 ал.1 от НК няма предвид запазването на определено положение, даже и то да се е оказало неправомерно или подлежащо на правомерно изменение. В тази връзка следва да се посочи, че кадастралната граница между ПИ № 892 и ПИ № 5112 е била одобрена със Заповед № РД-06-484/30.10.2007г. на Кмета на Община Хисаря, съгласно която част от ПИ № 892 по плана от 2000г., включително и застроената в него стопанска постройка, е била приобщена към ПИ № 5112. Същата е била предмет на спора по адм. д. № 2013/2017г. по описа на Административен съд – Пловдив, като с влязло в сила Решение № 1194/23.09.2009г. е била потвърдена. Като заинтересовани страни по делото са участвали наследодателят на Димитър, Г. и Мария Р.и, а именно Н.Д.Р., както и Атанаска Р.а, като страни в производството по издаване на административния акт, доколкото съгласно чл.153 ал.1 от АПК страни по делото са и всички заинтересовани лица, които по силата на чл.154 ал.1 от АПК се конституират служебно от съда, от което следва, че посоченото решение има сила спрямо тях съгласно чл.177 ал.1 от АПК. В тази връзка в хода на адм. д. № 3210/2017г. по описа на Административен съд – Пловдив, XVIII с. е било оставено без уважение искането на жалбоподателката Г.Б. да се обяви за нищожна, респ. да се отмени като незаконосъобразна Заповед № РД-06-484/30.10.2007г. на Кмета на Община Хисаря. Т.е. спорът във връзка с претендираното от св. Р. право вече е бил отнесен и решен от съда, поради което и не може да се приеме, че същото е било осъществено самоволно.

Що се отнася до премахнатия асмаляк, разположен върху конструкцията от метални тръби, навлизащ в ПИ № 5112 откъм южната му страна, по отношение на който е имало претенции от страна на И.К., която е ползвала имота въз основа на устна уговорка със собствениците, следва да се отбележи, че границите на ПИ № 893 с ПИ № 5112 са били определени със Заповед № РД-05-188/14.05.2010г. на Кмета на Община Хисаря въз основа на съдебна спогодба, постигната по гр. д. № 4786/2009г. по описа на РС – Пловдив, XVII гр. с., страни по която са били Община Хисаря и собственикът на ПИ № 893. Т.е. спорът относно границите на двата имота вече е бил решен преди да се пристъпи към премахване на оградната мрежа, циментовите

колове и асмалъка откъм южната страна на ПИ № 5112, като правото на „Б.к.“ ЕООД по отношение на този имот и извършваните в него дейности не са били оспорени от страна на собствениците на ПИ № 893.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че не са били осъществени самоуправни действия от страна на служителите на „Н.“ ЕООД и „Б.к.“ ЕООД, включително от управляващите и представляващи дружествата лица, така, както е прието и в обжалваното постановление, поради което същото като законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от гореизложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление за прекратяване на наказателното производство от 06.01.2022г. на РП – Пловдив, с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 389/2018г. по описа на ОСО при ОП – Пловдив за престъпление по чл.323 ал.1 от НК.

Определението подлежи на обжалване и протест пред ПОС в 7–дневен срок от съобщаването му на РП – Пловдив и Д. Н. Р..

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____